

Aila Kaksonen
jalat maassa.
Hetki sitten
hän vielä leijaili
laskuvarjoineen
taivaan sinessä
kuin eksoottinen lintu,
jonka siipinä
vain värikäs
laskuvarjon kupu.

tyttö kuin

TAIVAAN LINTU

Aila Kaksonen on tyttö, jonka kohtalo on kirjaimellisesti oman käden varassa. Toista sataa kertaa hän on syöksynyt kahdensadan kilometrin tuntivauhdilla kohti maanpintaa, ennen kuin on tarttunut päävarjon laukaisukahvaan. Pojat kohtelevat tätä rohkeaa tyttöä kuin prinsessaa.

- Tämä on todellista tekstiiliurheilua, sanoo Aila Kaksonen ja kerää kokoon 54 metriä monenkirjavaa laskuvarjoa, jolla hän on juuri liidellyt maahan tuhannen metrin korkeudesta.

Sanojensa vakuudeksi Aila taputtaa vyötäröllään olevaa repoua, jossa on varavarjo. Se ei ole kuin kymmenkunta neliötä päävarjoa pienempi.

Aila on pieni ja siro tyttölapsi, jonka luulisi pelkäävän tikapuulakin. Utin lentokentälle mennessämme hänellä oli yllään Marilyn Monroe-lookia oleva ruskea nahkapuku. Jaloissaan kesän popengät, ne paksuanturaiset.

Ei sellaista tyttöä yhdistä urheiluharrastukseen, jonka luulisi laativan raavaalta mieheltäkin taallista yltyöpäisempää mielenlaa-

Hypätä vaappuvasta, ovettomasta lentokoneesta tyhjiyteen. Ainoana toivona, että kaikki sujuu niin kuin pitääkin. Päävarjo aukeaa. Ja jos ei, niin ainakin varavarjo. Ei tuota pidä naisten hommana. Mutta Aila pitää.

Naisasiaa ilmasta

22-vuotias Aila Kaksonen on Kouvolan kauppaoppilaitoksen oppilas. Hän on hyppinyt jo parin vuoden ajan.

Heinäkuuisissa laskuvarjourheilun Suomen mestaruuskilpailuissa hän oli ainoa naishyppääjä, joka oli mukana joukkuetarkkuushypyissä. Eikä ollut Ailan vika, että Utin Laskuvarjokerho oli yhdeksäs.

- Minulle hyppääminen on tavallaan myös naisasian ajamista. Haluan näyttää, että naiset pystyvät rohkeuttakin vaativissa tehtävissä samaan kuin miehetkin, sanoo Aila.

Pelkään hevosen selässä enemmän kuin hypätessä

On tässä rohkeutta vaativassa harrastuksessa Ailalle muutakin viehätystä, kuin olla yhtä hyvä tai parempi kuin pojat.

- Itsensä voittamisen tuntee jokaisen hypyn aikana. Itseluottamukseni on kasvanut valtavasti, sanoo hän.

Ailan mielestä hyppääminen on vauhdikasta, reipasta ja turvallista vapaa-ajan viettoa. Sana turvallinen tuntuu monista tässä yhteydessä samalta kuin turvaton.

- Pelkään enemmän liikenteessä ja hevosen selässä kuin hypä-

tessäni Utin Laskuvarjokerhon Miinaksi ristitystä Cessnasta. Terve pelko on hyppäämisessä normaalia. Kun tietää mitä pelkää, osaa myös toimia sen mukaisesti, vakuuttaa Aila.

Hän on hypännyt tyhjiyteen 128 kertaa. Syöksynyt ennen varjon avautumista 200 kilometrin tuntivauhdilla kohti maata.

Kuin prinsessa

Kerhon pojat kohtelevat Ailaa kuin prinsessaa. - He ovat kerta kaikkiaan loistokavereita. Joskus pojat tietysti unohtavat, että minä

15 markkaa.

Jos hankit oman varjon, joka lähes kaikilla kilpailevilla hyppääjillä on, tulee harrastukselle hintaa. Varjon hinta on monta tuhatta markkaa. Lisäksi sitten muut varusteet.

Ailan varjo on melkein oma. Virallisesti hänen värikäs hippivarjonsa on sulhasen, Ilkka Stauferin. Hän ei enää paljon urheile ilmassa, mutta kannustaa Ailaa hyppäämään sitäkin enemmän.

- Jos minusta vielä kehittyy tai-tohyppääjäkin, niin se on kyllä Ilkan ansiota, myöntää Aila. □

olen pieni tyttö. Eikä sekään paha ole. Tuntee saavuttaneensa jotain, kun kohdellaan kuin miestä. En minä täällä olisi, ellen viihtyisi, sanoo Aila.

Kerholaiset ovat kuin yhtä perhettä. Yhteistä heille kaikille on välitön suhtautuminen toisiinsa. Hyppäämisessä yhteistyöllä ja keskinäisellä luottamuksella on tärkeä merkitys.

Toisiinsa täytyy voida luottaa. On kysymys elämästä.

- Parhaimmista kavereistakin paras on huolellisuus. Se on Ailan mielipide.

Suurimpana syynä lähes kaikkiin maailmassa tapahtuneisiin hyppyonnettomuuksiin voidaan pitää joko huolimattomuutta hyppäjien järjestelyissä tai itse hyppysuorituksessa.

Suomessa laskuvarjourheilu on vaatinut kuuden ihmisen hengen. Viimeisin onnettomuus tapahtui tänä vuonna Utissa. Harrastajan ensimmäisellä hypyllä.

Ailasta ei tullut pelkuria, vaan entistäkin huolellisempi hyppääjä.

Korkealta kalliimpaa

Ilmailuharrastuksista on laskuvarjourheilu kasvanut nopeimmin halpuutensa vuoksi. Niin kuin useimmat »tekstiililajit», on hyppääminenkin joka miehen urheiluna suhteellisen kallista.

Alkeiskurssit maksavat Utissa 280 markkaa. Siihen sisältyy kerhon jäsenyys, käytännön koulutus ja kolme hyppyä 700 metristä. Kurssin jälkeen hypyt maksavat hyppykorkeudesta riippuen 10-

Ailan muodikas nahkapuku on Turkin tuliaisista.